

שער ראשון

באה לפדות
זיכרונות מצהיבים
מבית עבוט מאובק של הזמן.
לבקר קפקאי מביט בי
דרך מונוקל,
בוחן בחשדנות
את נחישותי.
ומה זה פתאום אחרי שנים?
ויהיה קשה למצוא!
וגם תצטרכי לשלם
במטבעות של געגוע
ובשטרות של כאב החמצה,
והטעם לכך גבירתי
מה הטעם?
ובכל זאת
המטבע שולם
וסירת הצללים
נעקרת ויוצאת,
בדרכו של אורפיאוס

בראשית היה הדבר

בראשית היה הדבר
ללא סוף וללא ראשית,
ולא היו מילים להקיף אותו ולתת לו צורה,
ותוהו ובוהו, וחושך מלא הוד על פני תהום.
והדבר חשב כי טוב.
ומשחשב כבר הייתה המילה טוב, ואח"כ רע,
ואח"כ בראשית...
ובראשית בראה אלוהים,
ורוח אלוהים מרחפת על פני המים,
ואז כבר היה מי שיגדיר תוהו ובוהו, וחושך
ותהום
ויחשוב סדר, ושמיים וארץ, ועצים, ואבנים
וחיות
ו"הבה נעשה אדם בדמותנו",
והדבר סוננור באור השמש הבוהק,
הוחרש מהמולת המילים שחצבו מגופו
צורות,
נדקר בפגיון הידיעה הברורה,
וגורש אל ערבות הלא מודע הגדול

חסד נעורים

מה חשבה אשתו של נח,
בדרכה אל סיפון התיבה
עם ערב רב של עיזים, נחשים ופילים,
ושם ,
וחם,
ויפת,
והאמון הזה בבעלה, צדיק ככל שיהיה
הולכת אחריו אל ארץ מים רבים
משאירה הכל מאחור,
הוריה ואחיה נדחקים אל הפתח
מנופפים.
ואין שום איזכור
למבט לאחור,
לשאלה
או נציב מלח

אישה הולכת לאיבוד

מאבדת צורה, מתערבבת, מעורבת,
מבשלת, מקשטת, מגישה,
אישה,
מטפלת, מסתגלת, נמהלת, מאבדת את
עצמה,
מתקלפת, מתקפלת, נילושה,
אישה,
מתכנסת, מהססת, נעלבת, חלשה,
אישה,
מתרגשת, מתעלסת, משחקת, מפתה,
מתחפשת, מתמסרת, מתעברת, מרגישה,
אישה,
נאספת, מתגלמת, מתעצמת, מחפשת את
קולה
מתחברת, מתגבשת, צומחת, מתגלה,
בשלה.

נציב מלח

עוד מחכה
לאותו קול
קדום ונחרץ
ששמע אברהם,
מורה לי ללכת.
ואז
שקטה וברורה
וזכה כפלג
איעור,
ופכפוך המים
יחריש את בליל הקולות מאחור,
לא אפנה את פני
הפעם,
גרגרי המלח ינשרו מגופי
ובין שורות המחברת
יפתח אלי
הנתיב